

தோழி உடன்போக்கு நிகழ்வித்தல்

இரா. இளவரசு அ,*

அ தமிழ்த்துறை, அய்யநாடார் ஜானகி அம்மாள் கல்லூரி (தன்னாட்சி), சிவகாசி-626124, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Help Rendered by Thozhi for Love Marriage

R. Elavarasu a,*

^a Department of Tamil, Ayya Nadar Janaki Ammal College (Autonomous), Sivakasi-626124, Tamil Nadu, India.

Corresponding Author:
elavarasu72@gmail.com

Received : 20-05-2020
Accepted : 25-10-2020

ABSTRACT:

We know that In Sangam Literature Thozhi (A Close Friend of Heroine) played a vital roll in hero and heroine's life before and after their marriage. The parents have all rights to make arrangement of marriage for their daughter for their own wish. But, once a woman fall in love with a man and she would like to marry that man, in this situation the help rendered by Thozhi is inevitable. This article focuses to research the roll of Thozhi in hero and heroine's love marriage which have been recorded in Sangam literature. The above said performance of Thozhi reflected her minute knowledge about human life, her fond of love on the heroine and smart action etc., Sangam literature recorded many knowledgeable and important activities of Thozhi. This article is like to reveal the various performances of Thozhi in the love marriage proposal of hero and heroine.

Keywords: Thozhi, Sangam Literature, Love Marriage (Udanpokku), Hero, Heroine

ஆசிரியர் குறிப்பு

Dr. R. Elavarasu has been working as assistant professor of Tamil in Ayya Nadar Janaki Ammal College (Autonomous), Sivakasi. He had twenty years of Teaching experience and published six books and edited ten books. He acted as resource person in various seminars, workshops and Guest lecture Programmes in several colleges and Universities. Nine scholars have been awarded Ph.D. Degree under his guidance. He had completed one UGC Major research Project and doing one CICT Audio-Visual Project. He organized many National and International Seminars and Workshops as Organizing Secretary.

முன்னுரை

சங்க இலக்கிய நூல்களில் தலைவன், தலைவி திருமணம் செய்யும் முறைகளுள் முக்கிய இடத்தைப் பெறுவது உடன்போக்கு மணமே ஆகும். உடன்போக்கு என்பது சங்ககாலத்தில் கடியப்படுதல் இல்லை. உடன்போய் வரைந்த தலைமகள் மீண்டு தனது

தாய்விடு வந்து தன் நிலையையும் மகிழ்ச்சியையும் வெளிப்படுத்துதல் இயல்பான ஒன்றாக இருந்துள்ளது. தலைவனும் தலைவியும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டு காதல் கொள்வது முதல் தோழியின் பங்கு மிக இன்றியமையாத இடத்தைப் பெறுகின்றது. அந்த வகையில் தலைவன், தலைவி உடன்போக்கு நிகழ்வித்தல் பொறுப்பும் தோழிக்கே உரியதாக அமைகின்றது. சங்க இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் தோழி உடன்போக்கு நிகழ்வித்தல் குறித்த செய்திகளை ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

உடன்போக்கு நிகழ்வித்தல்

சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெறும் உடன்போக்கு என்பது, “பெற்றோரறியாமல் ஆணுடன் பெண் செல்வதைக் குறித்தது. களவு நிலையிலேயே தொடர்பு கொண்ட ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து இல்லறம் நடத்துவதற்குப் பெண்ணின் பெற்றோர் மறுப்பர் எனக் கருதி இருவரும் ஆணின் இருப்பிடத்திற்குச் சென்று மணவினை முடித்து இல்லறம் நடத்தும் நிலையையும் இச்சொல் மூலம் சங்க இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ளன” என்று கலாநிதி மனோன்மணி கூறுகின்றார் (Manonmaniyam Shanmugas, 1983). உடன்போக்கு நிகழ்வித்தல் என்ற சொல் பயன்பாடு தலைவனையும் தலைவியையும் ஒருங்கிணைத்து உடன்போக்கு அனுப்பி வைத்தல் வரை உள்ள நிகழ்வுகளின் குறியீடாக இக்கட்டுரையில் கையாளப்பட்டுள்ளது. களவு வாழ்வில் தோழி எத்தகைய இன்றியமையாத இடம் பெறுகின்றாளோ அதே போல் களவு வாழ்வு கற்பு வாழ்வாக மாறும் நிலையிலும் தோழி மிக இன்றியமையாத பங்காற்றுகின்றாள். தலைவியின் களவு குறித்து பெற்றோர் அறிந்து வேற்று வரைவிற்கு உடன்பட்ட போதும் தளராது தோழி தலைவியைத் தலைவனுடன் இணைத்து வைக்கக் கூடிய முக்கிய கதாபாத்திரமாகத் திகழ்ந்துள்ளாள். உடன்போக்கு அனுப்பி வைக்கும் சூழலிலும் தலைவி, தலைவனுடன் இனிய இல்லறம் நடத்த வேண்டும் என்ற உள்ளத்துடிப்பை சங்கப் பாடல்கள் மிகச் சிறப்பாகத் தீட்டியுள்ளன. சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் தோழி, உடன்போக்கு நிகழ்வித்தல் குறித்த செய்திகள் பரக்கப் பதிவு பெற்றிருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

உடன்போக்கிற்கான காரணங்கள்

உடன்போக்கிற்கான காரணங்கள் பல்வேறு நிலைகளில் அமைகின்றன. “இற்செறிப்பு நிகழ்ந்த போதும் தலைவி வீட்டினின்று வெளியேறும் நிகழ்ச்சி நடைபெறுகிறது” என்கிறார் பெ. மாதையன் (Madhayan, 2009). தலைவிக்கு வேற்று வரைவு நிகழ்த்தப் பெற்றோர் நினைத்தல், களவு வெளிப்பாடு, இற்செறிப்பு எனப் பல காரணங்கள் உடன்போக்கிற்கு அடிப்படையாக அமைகின்றன. “உடன்போக்கிற்குரிய காரணங்களாகப் பின்வருவனவற்றைக் கூறலாம். நொதுமலர் வரைவு, தலைவியின் ஆற்றாமைப் பெருக்கம், அம்பலும் அலரும், களவை வெளிப்படுத்திவிடும் என்ற மகளிரின் அச்சம், ஊரவரின் அலர் மிகுதியைப் பொறுக்க இயலாமை, தலைவன் வரைவிடை வைத்துப் பிரிவில் பிரிவானோ என்ற தலைவியின் அச்சம், சிறுகோல் கொண்டு அலைக்கும் தாயின் காவல் மிகுதி, களவு கற்பாக மாற விரும்பும் பெண்மையின் விருப்பம்,

அன்னையிடம் தோழி அறத்தொடு நிற்கும் சூழல் வாய்க்காத நிலை ஆகியவற்றை உடன்போக்கின் காரணங்களாகக் கொள்ளலாம். என சரளா இராசகோபாலன் கூறுகின்றார் (Sarala Rajagopal, 1986). களவு வாழ்வில் தன்னுடன் இரண்டறக் கலந்த தலைவனையே மணந்து கொள்ள தலைவி விரும்புவதும் அதனை முற்றும் உணர்ந்த தோழி அவர்களை இணைக்க உடன்போக்கு நிகழ்வித்தலும் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் பதிவு பெற்றுள்ளன.

தோழி போக்கு நினைதல்

தலைவனையும் தலைவியையும் உடன்போக்கில் ஈடுபடச் செய்யும் உரிமை முற்று முழுதாக தோழிக்கே இருந்துள்ளது என்பதைச் சங்கப் பாடல்கள் தெள்ளத் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றன. தலைவனையும் தலைவியையும் வரைவில் சேர்த்து வைக்கும் முக்கிய பொறுப்பு தோழியுடையதாகும். ஆதலால் வரைவிற்குப் பல நிலைகளிலும் முயற்சித்த தோழி, தானே தலைவனையும் தலைவியையும் உடன்போக்கு அனுப்பத் துணிந்து முடிவு எடுக்கின்றாள். தலைவியின் துயர் கண்ட தோழி, தலைவியிடம், 'நீ வருந்தாதே, இந்த ஊரார் இனி பழி தூற்றிக் கொண்டே இருக்கட்டும். உனது தாய், வீட்டில் தனிமையை அடைய, நான் உன்னைத் தலைவன் இருக்கும் மலைநாட்டிற்கு அவனுடன் உடன்போக்கில் அனுப்ப முடிவு செய்துவிட்டேன்' என்று தனது எண்ணத்தைத் தலைவியிடம் வெளிப்படுத்துவதை,

“ஊஉர் அலர் எழ சேரிகல்லென

ஆனாது அலைக்கும் அறன்இல் அன்னை

தானே இருக்க தன்மனை யானே

நெல்லி தின்ற முள்ளயிறு தயங்க

உணல் ஆய்ந்திசினால் அவரொடு - சேய்நாட்டு

விண்தொட நிவந்த விலங்குமலைக் கவாஅன்

கரும்புநடு பாத்தி அன்ன

பெருங்களிற்று அடிவழி நிலைஇய நீரே” (குறுந்தொகை, 262)

என்ற பாடல் தெளிவுறுத்துகின்றது.

தலைவனிடம் உடன்போக்கு வினவல்

தலைவியைத் தலைவனுடன் உடன்போக்கு செலுத்த எண்ணிய தோழி, தலைவனிடமும் தனது எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துகின்றாள். 'தலைவனே! எங்கள் தாய் உங்கள் களவுக் கூட்டத்தினை நன்கு அறிவாள். ஆதலால் களவு ஒழுக்கத்தில் இனி உம்முடன் நட்புக் கொள்ளுதல் இயலாத காரியமாகும். ஆதலால் நாங்கள் உங்கள் ஊருக்கே வந்துவிடத் துணிந்தோம்' என்று தலைவியை உடன்போக்கு அழைத்துச் செல்ல அறிவுறுத்தியதை,

“அன்னையும் அறிந்தனள் அலரும் ஆயின்று

நல்மனை டிநடுநகர் புலம்புகொள் உறுதரும்

இன்னா வாதையும் மலையும்

நும் ஊர்ச் செல்கம் எழுகமோ?- தெய்யோ!” (ஐங்குறுநூறு, 236)

என்ற பாடலால் அறியலாம்.

தலைவன் உடன்போக்கு வினவல்

பெரும்பாலும் உடன்போக்கு அனுப்பி வைக்கத் தோழியே முடிவெடுக்கும் நிலை உள்ளது. சில வேளை தலைவன் தானே தோழியிடம், வரைதற்கு உரிய சாத்தியக் கூறுகள் மிகக் குறைவாக உள்ளதால் நாங்கள் உடன்போக்கு மேற்கொள்வதே சிறந்தது என எண்ணுகிறேன் என்று தோழிக்கு உரைத்து அவள் சம்மதத்தை வேண்டி நிற்கின்றான். இச்சூழலில் தோழி மிகுந்த நிதானத்துடன் செயல்படுகின்றாள். தலைவனிடம், 'உங்கள் ஆர்வம் மிகுதிப்பாடு உடையதாகக் கருதுகின்றேன். சிறிது காலம் பொறுங்கள். நான் தலைவியுடன் இணைந்து பேசி அவள் சம்மதம் பெற்று பின்னர் உங்களுக்கு அறிவிக்கின்றேன். அதுவரை பொறுமை காத்து இருப்பீராக!' என்று சுட்டியதை,

“முளவு மாவல்சி எயினர் தங்கை

இளமா எயிற்றிக்கு நின்நிலை அறியச்

சொல்லினென் இரக்கும் அளவை

வென்வேல் விடலை! விரையாதீமே!” (ஐங்குறுநூறு, 364)

என்ற பாடல் புலப்படுத்துகின்றது.

வழி அச்சம்

இங்ஙனம் உடன்போக்கு குறித்து முதலில் முடிவு செய்யக் கூடிய பொறுப்பு தோழிக்கே உரித்தாகும். தோழி உடன்போக்கிற்கு உடன்பட்டாலும் தலைவன் சில வேளை அதற்கு மறுப்புத் தெரிவிக்கின்றான். காரணம் தலைவியைத் தான் அழைத்துச் செல்லும் கானகம் வெப்பம் மிகுந்ததாகும். அந்த வெப்பத்தினைத் தலைவியின் பாதங்கள் தாங்காது. வழிநடை அச்சம், தலைவியின் மென்மைத் தன்மை ஆகிய காரணங்களால் தலைவன் உடன்போக்கிற்குச் சம்மதம் தெரிவிக்காத போது தோழி தலைவனை ஆற்றுவாக்கின்றாள். இராமன் கானகத்திற்குக் கிளம்பும் போது உடன்வருவதாகச் சீதை கூறுகின்றாள். இராமன் கானகத்தின் வெம்மையை எடுத்துக் கூறியவிடத்து சீதை, 'நின் பிரிவினும் சுடுமோ அப்பெருங்காடு' என்று கூறி இராமனின் மனதை மாற்றுகின்றாள். அதுபோல் தோழி தலைவனிடம், 'உன்னுடன் வரும்பொழுது தலைவி எத்தகைய கானகத்தின் வெம்மையையும் இன்பமுடன் ஏற்று மகிழ்வாள்' என்று கூறியதை,

“யானை கைம்மடித்து உயவும்

கானகமும் இனியஆம் நும்மொடு வரினே” (குறுந்தொகை, 388:6-7)

என்ற அடிகளால் அறியலாம்.

தலைவன் உடன்படல்

தலைவியின் நிலைக்கு இரங்கியும், தோழியின் கூற்றுக்கு உடன்பட்டும் தலைவன் உடன்போக்கு நிகழ்த்த ஒப்புதல் தெரிவிக்கின்றான். இதனால் மகிழ்ந்த தோழி தலைவியிடம்

சென்று தனது மகிழ்வை வெளிப்படுத்துகின்றாள். தோழி தலைவியிடம், 'கடத்தற்கரிய கானகம் ஆயினும் இன்று தலைவன் உன்னை உடன்போக்கில் அழைத்துச் செல்லத் துணிந்தான். நீ துன்பம் தவிர்ப்பாயாக. இனி அன்னையின் கடுஞ்சொல்லிலிருந்தும் சேரிப் பெண்களின் அலர் மொழிகளிலிருந்தும் தப்புவோமாக! உதியஞ்சேரலாதன் என்னும் மன்னனிடம் பரிசில் பெறச் சென்றோர் எங்ஙனம் மகிழ்ந்து அவ்விடம் விட்டுச் செல்வார்களோ அதே போல் நீயும் தலைவனுடன் மகிழ்ச்சியோடு செல்வாயாக!' என்று விளக்கி உரைத்ததை,

“உன்னம் கொள்கையோடு உளம்கரந்து உறையும்
அன்னை சொல்லும் உய்கம் என்னதூஉம்
ஈரம் சேரா இயல்பின் பொய்ம்மொழிச்
சேரிஅம் பெண்டிர் கௌவையும் ஒழிகம்!
நாடுகண் அகற்றிய உதியஞ்சேரல்
பாடிச் சென்ற பரிசிலர் போல
உவஇனி வாழி தோழி! அலரே
பொம்பல் ஓதி! நம்மொடு ஓராங்கு
செலவு அயர்ந்தனரால் இன்றே!” (அகநானூறு, 65:1-9)
என்ற அடிகள் சுட்டுகின்றன.

வேற்று வரைவும் உடன்போக்கும்

தலைவியின் களவு வெளிப்பட்ட இக்கட்டான நிலையில் தலைவிக்கு வேற்று வரைவிற்கு ஏற்பாடு செய்தலும் கூடும். அங்ஙனம் வேற்று வரைவு நிகழ்த்த தாய் எண்ணிய கணமே தோழி தலைவியைத் தலைவனுடன் உடன்போக்கு செல்ல ஏற்பாடு செய்கின்றாள். “அறத்தொடு நின்ற பிறகும் பெற்றோர் நொதுமலர் வரைவிற்கு முயலும் போது தோழி உடன்போக்கிற்கு வழி வகுப்பாள்” என்று மு.இராகவையங்கார் தொல்காப்பிய பொருளதிகார ஆராய்ச்சி என்ற நூலில் சுட்டியிருப்பது இங்கு நோக்கத்தக்கதாகும் (Ragavaiyengar, 1979). அதற்குத் தலைவியும் தனது உடன்பாட்டைத் தெரிவிக்கின்றாள். இதனை,

“பொம்மல் ஓதிஎம்மகள் மணன் என
வதுவை அயர்ந்தனர் நமரே அதனால்

அருஞ்சுரம் சேறல் அயர்ந்தனென் யானே” (அகநானூறு, 221:3-4,14)
என்ற அடிகளால் அறியலாம்.

உடன்போக்கே முடிவு

இங்ஙனம் பல நிலைகளிலும் தோழியும் தலைவனும் ஆய்ந்து இறுதியில் உடன்போக்கு தான் இருவரும் இணைவதற்கான ஒரே வழி என உணர்ந்து தலைவியிடம் அதனைச் சுட்டுகிறாள் தோழி. இதில் தலைவனுடன் காதல் கொண்ட தலைவி தாயாலும் ஊராராலும் எங்ஙனம் துன்பத்திற்கு ஆளாகின்றாள் என்பதை மிகத் தெளிவாக தோழி

எடுத்துரைக்கின்றாள். ‘இதுவரை நம் ஊரில் பலர் ஆங்காங்கே நின்று கடைக்கண் பார்வையால் பழிமொழிகள் பேசி வந்தனர். அப்பழி மொழிகளைக் கேட்ட நம் அன்னையும் சிறிய கோலினைக் கையில் ஏந்தி உன்னை வருந்தச் செய்தாள். உனது இத்தகைய வருத்தம் மிக்க நிலையினை என்னால் தாங்க இயலவில்லை. ஆதலால் தலைவனுடன் கலந்து ஆலோசித்து உடன்போக்கு செல்லுதலே முறை எனத் தெளிந்தோம். இன்று இரவு குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரில் நம் தலைவன் கழி அருகில் வருவான். அவனுடன் நீ உடன்போக்கில் ஈடுபடுவாயாக! அதன்பின்னும் இவ்வூர் வெறுமனே பழி மொழிகளைக் கூறிக் கொண்டே இருக்கட்டும்!’ என்று தலைவி மீது கொண்ட மிகுந்த அன்பால் சுட்டுவதனை,

“நடுநாள் வருஉம் இயல்தேர்க் கொண்கணோடு

செலவு அயர்ந்திசினால் யானே

அலர் சுமந்து ஒழிக இவ்வாழங்கல் ஊரே!” (நற்றிணை, 149:8-10)

என்ற அடிகளால் அறியலாம்.

தலைவி உடன்போக்கு நினைதல்

மிகச் சில வேளைகளில் தலைவி தலைவன் மீது கொண்ட அளவு கடந்த பாசம் காரணமாகவும் தன் வீட்டார் தலைவனுடன் தன்னை இணைத்து வைக்கப் போவதில்லை என்ற நிலையிலும் தலைவி தானே தோழியிடம் உடன்போக்கே இதற்குத் தீர்வு என்று தன் ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்துதலும் உண்டு. “இற்செறிப்பின் கடுமையான நிலையில் தலைவி செய்யக் கூடியது, பெற்றோர் அறியாமல் தலைவனுடன் சென்றுவிடுதலே ஆகும்” என பாஸ்கரதாஸ் கூறுகின்றார் (Baskaradas, 1982). இதனை,

“..... இவ்வூர்

நிரையப் பெண்டிர் இன்னா கூறுவ

புரைய அல்ல என் மகட்கு எனப் பரைஇ

நம் உணர்ந்து ஆறிய கொற்கை

அன்னை முன்னர் யாம் என் இதற்படலே!” (அகநானூறு, 95:11-15)

என்ற அடிகள் தெளிவுறுத்துகின்றன.

தலைவியையும் உடன்படச் செய்தல்

தலைவி தனது ஆற்றாமை மீதூர் மட்டுமே உடன்போக்கு செல்வதாகக் கூறுதல் உண்டு. ஆனால் தோழி உடன்போக்கிற்கு அழைத்தால் மிகுந்த நாணம் கொள்வதே தலைவியின் இயல்பாகும். “பிறவிப் பண்பாகிய நாணத்தால் உடன்போக்கிற்குத் தலைவி தயங்குவாள். அப்பொழுது தோழி அறிவுரை கூறி உடன்படச் செய்வாள்” என்று சோ.நா. கந்தசாமி குறிப்பிடுகின்றார் (Kandasamy, 1978). எனவே தோழி தலைவியின் மனநிலை அறிந்து பக்குவமாக அவளுக்கு இதனை உணர்த்துகின்றாள். தலைவியைத் தலைவனுடன் உடன்போக்கில் செலுத்த நினைத்த தோழி தலைவனின் மனநிலையையும் கேட்டு அறிகின்றாள். தலைவனும் உடன்போக்கிற்கு இணங்கும் தன்மையில் தலைவியை அதற்குத் தயார் படுத்தும் முக்கியப் பொறுப்பு தோழிக்கு உரியதாகும். தலைவியின் மனநிலையும்

உடல்நிலையும் செல்லும் பாதையின் கடுமைக்கு ஏற்றதாகத் தயார்படுத்தும் வண்ணம் தோழி தலைவியிடம் உரையாடுகின்றாள். 'நீ செல்லக் கூடிய காட்டு வழி மிகுந்த வெம்மையானது. ஆறலைக் கள்வர்கள் வழிப்போவாரைக் கொன்று குவித்து அவர்கள் உடலை நாய், நரிகள் எதுவும் அண்டாது இருப்பதற்கு முள்ளை அவ்வுடல் மீது குவித்துச் செல்வர். அத்தகைய குவியல்கள் பல நிறைந்த காட்டு வழியில் தலைவனுடன் நீ உடன்போக்கில் ஈடுபட உள்ளாய். ஆனால் தலைவன் உனது வழிநடைத் துயரம் நீ அறியாவண்ணம் உன்னுடன் அளவளாவிக் கொண்டே உன்னை அழைத்துச் சென்றுவிடுவான்' என்று கூறி தலைவியை உடன்போக்கிற்குத் தயார் படுத்துவதை,

“மாறு நின்று எதிர்ந்த ஆறுசெல் வம்பலர்

உவல்இடு பதுக்கை ஊரின்தோன்றும்

கல்உயர் நனந்தலை நல்ல கூறி

புணர்ந்துடன் போதல் பொருள்” (குறுந்தொகை, 297:3-6)

என்ற அடிகள் தெளிவுறுத்துகின்றன.

தலைவி உடன்பாடு தலைவனுக்குரைத்தல்

தோழி, ஒருபுறம் உடன்போக்கிற்குத் தலைவனை சம்மதிக்க வைத்து தலைவியிடம் வந்து உரைத்தாள். பின்னர் தலைவியையும் உடன்போக்கிற்கு உடன்படச் செய்து அதனைத் தலைவனிடம் எடுத்துரைக்கும் பொறுப்பும் தோழிக்கு உண்டு. தலைவன், தோழி இருவரும் உடன்போக்கு குறித்து முடிவெடுத்த பின்னர் அதனைத் தோழி, தலைவியிடம் தெரிவிக்கின்றாள். நீ உன் மனம் விரும்பிய தலைவனோடு உடன்போக்கு மேற்கொள்வாய் என்ற போது தலைவி முதலில் நாணத்தால் மறுத்துரைக்கின்றாள். பின்னர் தான் படும் இன்னல்களை எண்ணி உடன்போக்கிற்கு உடன்படுகின்றாள். இந்த மகிழ்வான செய்தியினைத் தோழி தலைவனிடம் சென்று உரைக்கின்றாள். 'தலைவி காட்டின் கொடுமைகளை மனதில் நினைத்த போது தற்போது இருக்கும் சூழலை விட அது வெப்பம் மிக்கதன்று என ஓர்ந்து உன்னுடன் உடன்போக்கு நிகழ்த்த சம்மதம் தெரிவித்தாள்' என்று கூறுவதை,

“நீ செலவு அயரக் கேட்டொறும் பலநினைந்து

அன்பின் நெஞ்சத்து அயாஅப் பொறை மெலிந்த

என் அகத்து இடும்பை களைமார் நின்னொடு

மணமனை கமழும் கானம்

துணைஈர்ஓதி என் தோழியும் வருமே!” (அகநானூறு, 107:1-3,21-22)

என்ற பாடலடிகள் புலப்படுத்துகின்றன.

தலைவன் வருகை

தலைவனையும் தலைவியையும் உடன்போக்கு செலுத்த முடிவு செய்த தோழி இரவு நேரத்தில் தலைவனைக் குறியிடம் வருமாறு அறிவுறுத்துகின்றாள். தலைவனும் தலைவியை உடன்போக்கு அழைத்துச் செல்வதற்குத் தயாரான நிலையில் குறியிடம்

வருகின்றான். இரவு நேரத்தில் தோழி, தான் சுட்டிய குறியிடத்தில் தலைவன் நிற்பதைக் கண்டு மகிழ்ந்து விரைந்து வந்து தலைவியைத் துயிலெழுப்புகின்றாள். தலைவி தலைவன் பிரிவால் வருந்திய வருத்தத்தில் கண்மயக்கம் கொண்டுள்ளாள். அங்கு வந்து தோழி, 'தலைவி, நான் சுட்டியது போன்றே தலைவன் உன்னை உடன்போக்கு அழைத்துச் செல்ல வந்துவிட்டான். நீ கண்ணை விழித்து நோக்குவாய்' என்று கூறுவதை,

“இலங்கு வீங்கு எல்வளை! ஆய்நுதல் கவின்
பொலந்தேர்க் கொண்கன் வந்தனன் இனியே
விலங்கு அரி நெடுங் கண் ளெகிழ்மதி
நலம்கவர் பசலையை நகுகம் நாமே!” (ஐங்குறுநூறு, 200)
என்ற பாடல் தெளிவுறுத்துகின்றது.

தலைவி நாணம்

தோழி கொடுத்த அறிவுரைப்படி தலைவன் இரவுப் பொழுதில் குறியிடம் வந்தான். தோழியும் அவனைக் கண்டு தலைவியிடம் சென்று செய்தி உரைத்து, உடன்போக்கு செல்ல ஒருப்பட்டு எழுவாய் என்று கூறும் சூழலில் தலைவி சற்று தயங்குகின்றாள். பெண்மைக்கே உரிய நாணத்தால் உடன்போக்கு செல்லத் தயங்குகின்றாள். இங்ஙனமான சூழலில் தோழி மிகுந்த இக்கட்டிற்கு உள்ளாகின்றாள். ‘உன்னிடம் கூறி உன் அனுமதி பெற்று தலைவனும் உன்னை அழைத்துச் செல்ல வந்து குறியிடம் நிற்கின்றான். இந்நிலையில் நீ ‘இன்று ஒரு பொழுது கழிவதாகுக’ என்று கூறினால் யாம் என்ன செய்ய இயலும் என்று தலைவியிடம் வினவியதை,

“நீ உடம்படுதலின் யான்தர வந்து
குறி நின்றனனே குன்ற நாடன்
இன்றை அளவைச் சென்றைக்க என்றி
கையும் காலும் ஓய்வன ஓடுங்கத்
தீஉறு தளிரின் நடுங்கி
யாவதும் இவையான் செயற்கு உரியதுவே” (குறுந்தொகை, 383)
என்ற பாடல் தெளிவுறுத்துகின்றது.

மனம் விரும்பிய வாழ்வு

தலைவியின் நாணத்தைக் கண்ட தோழி அவளைத் தேற்ற முற்படுகின்றாள். “படிகடவாத இளமங்கை ஒருத்தி பிறந்த வீட்டைத் துறந்து பெற்றோரை மறந்து முன்பின் அறியாத ஆடவனைக் காதற்கொழுநன் என நம்பி கரடுமுரடான வழியில் செல்வது” என வ.சுப.மாணிக்கனார் சுட்டுவது போன்று தோழி, தலைவியிடம், ‘உடன்போக்கு செல்வதற்கான சரியான காலமிது (Manikkam,Va.Suba., 1962). வெப்பம் மிகுந்த காலம் மாறி சிறிது தூரல் பெய்யும் காலம் வந்தது. பூக்கள் நிறைந்த இளவேனில் பருவம் வந்தது. இதுவே உடன்போக்கிற்கு ஏற்ற காலம். பாலையின் வெம்மை துளியும் இல்லாத காலம். ஆதலால் நீ பிரிந்த பின் உன் தாயின் துன்பத்தையும் உன் உடன்பிறந்தாரின் தலைமைப் பண்பையும்

நினைத்து மனம் கலங்காதே. உன் மணம் விரும்பிய தலைவனுடன் உடன்போக்கு துணிவாயாக!' என்று கூறி ஆரத் தழுவிக்கொள்வதை,

“நின்னினும் மடவள் நனிநின் நயந்த

அன்னை அல்லல் தாங்கி நின் ஐயர்

புலிமருள் செம்மல் நோக்கி

வலியாய் இன்னும் தோய்கம் நின் முலையே!” (அகம். , 259:15-18)

என்ற பாடலடிகளால் அறியலாம்.

வாய்ப்பு அரிதாகும் எனல்

தோழியின் அயராத முயற்சி காரணமாக உடன்போக்கு நிகழ்த்துவதற்குரிய அத்துணை நிகழ்வுகளும் ஒருங்கிணைந்து வந்த சூழலில் தோழி, தலைவியிடம், ‘உடன்போக்கிற்கு இப்பருவம் ஏற்றதாகவும் உள்ளது. ஆதலால் சிறிதும் தயங்காது நீ உடன்போக்கு மேற்கொள்வாய். இது போன்ற நல்லதொரு வாய்ப்பு இனி கிடைத்தல் அரிதாகும். எனவே இதுவே சரியான தருணம்’ என்று தலைவியை தோழி இசைவிப்பதை,

“கையற வீழ்ந்த மைஇல் வானமொடு

அரிது காதலர்ப் பொழுதே அதனால்

தெரி இழை தெளிர்ப்ப முயங்கி

பிரியலம் என்கமோ? எழுகமோ? தெய்யோ” (ஐங்குறுநூறு, 235)

என்ற பாடல் அறிவுறுத்துகின்றது.

தலைவனுக்கு அறிவுரை

தலைவியைத் தேற்றிய தோழி அவளை அழைத்துக் கொண்டு தலைவன் நிற்கும் குறியிடம் வருகின்றாள். அங்கு வந்து தலைவியைத் தலைவனிடம் ஒப்படைக்கும் முன் தலைவனிடம், ‘நீ என் தோழியாகிய தலைவியை ஆரத்தழுவி தலையளி செய்தாய். அதனால் தலைவி உன்மீது மிகுந்த விருப்பு கொண்டாள். தான் செல்ல இருப்பது கொடும் கானகம் என்று அறிந்த போதும் உன்னுடன் இணைந்து இல்லறம் நிகழ்த்தப் போவதை எண்ணி மகிழ்ச்சியில் துணிந்து ஆர்வமுடன் வந்திருக்கின்றாள். அவளைக் கவனமாக அழைத்துச் செல்வாயாக! நீங்கள் செல்லக் கூடிய வெம்மையான கானகம் தன் வெம்மை நீங்குமாறு வானிலிருந்து மழைத்துளிகளைத் தருவதாக! புற்கள் முளைத்து எழுவதாக! இந்திரகோபப் பூச்சிகள் நிறைவதாக! உங்கள் பயணம் இனிமையாவதாக!’ என்று வாழ்த்துவதை,

“விசும்புடன் இருண்டு வெம்மை நீங்க

பசுங்கண் வானம் பாய்தளி பொழிந்தென

புல்நுகும்பு எடுத்த நல்நெடுங் கானத்து

ஊட்டுறு பஞ்சிப் பிசிர்பரந் தன்ன

வண்ண முதாய் தன்னிலம் வரிப்ப

இனிய ஆகுக தணிந்தே

இன்னா நீப்பின் நின்னொடு செலற்கே!” (அகநானூறு, 283:11-17)

என்ற பாடலடிகளால் அறியலாம்.

தோழியின் உயர்வு

தலைவனையும் தலைவியையும் இரவுப் பொழுது உடன்போக்கு அனுப்பி வைக்கும் தோழி தலைவனிடம், ‘நீ தலைவி மீது காதல் கொண்டு பேசிய அத்துணை வார்த்தைகளையும் இவள் உண்மை என நம்பி இன்று உன்னுடன் உடன்போக்கு செல்லும் அளவிற்குத் துணிந்துள்ளாள். ஆதலால் நீ அவள் மீது கொண்ட காதல் சிறிதும் குறையாத வண்ணம் இல்லறம் நடத்துவாய். இவளது பருத்த மார்பகங்கள் தளர்ந்த போதிலும் அழகிய கருங்கூந்தல் நரைவிட்டு முதிர் பருவம் அடைந்த போதிலும் இவள் தழுவுதற்கு ஏற்றவள் அல்லள் என்று எண்ணாது ஒரு கணமும் இவளைப் பிரியாது இனிய இல்லறம் நடத்துவாயாக!’ என்று கூறுமிடத்து தோழி, தலைவி மீது கொண்ட அளவுகடந்த அன்பினை அறியமுடிகிறது. இதனை,

“அண்ணாந்து ஏந்திய வனமுலை தளரினும்

பொன்றேர் மேனி மணியின் தாழ்ந்த

நல்நெடுங்கூந்தல் நரையொடு முடிப்பினும்

நீத்தல் ஓம்புமதி - பூக்கேழ் ஊர்!” (நற்றிணை, 10:1-4)

என்ற பாடல் அடிகள் புலப்படுத்துகின்றன.

முடிவுரை

நட்பு என்ற சொல்லுக்கு உள்ள புனிதத்தன்மை பலரும் வியந்து போற்றத்தக்கதே. அந்த வகையில் சங்க இலக்கியங்களில் தோழி, தலைவி மீது கொண்ட அளவற்ற நட்பும் பாசமும் பாடல்களில் பல இடங்களில் வெளிப்படுவதைக் காண முடிகின்றது. பொதுவாக ஒரு பெண்ணை நல்ல இடத்தில் திருமணம் முடித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று பெற்றோர் நினைத்து விரும்பிய தலைவனுடன் சேர்த்து வைக்காத நிலையில் தலைவி விரும்பிய தலைவனுடன் அவளை இணைத்து வைத்து அவள் மகிழ்வைக் காண தோழி மிகுந்த அக்கறையுடன் செயல்படும் தன்மைகளையும் ஒவ்வொரு நிலையிலும் நிதானத்துடன் தெளிவாகத் திட்டமிட்டு செயல்படும் தோழியின் மேன்மைகளையும் சங்கப் பாடல்கள் வழி அறியமுடிகிறது.

References

- Baskaradas, E.G., (1982), Agapadalkalil Thalaivi, Tamil Uravu Pathipagam, Chennai, p.25.
- Kandasamy, S.N., (1978), Kurunthogai Thiranaivu, Amaravathi Pathippagam, Annamalai Nagar, Chithambaram, Pp.97-98.
- Madhayan. P., (2009), Pendir-Kadhal-Karpu, New Centure Book House, Chennai, p.24.
- Manikkam, Va.Suba., (1962), Tamilkadhal, Pari Nilayam, Chennai, p.120

Manonmaniyam Shanmugadas, (1983), Sangakaala Thirumana Nadaimuraigal, Muthamil Velietu Kazhagam, Yalpanam, p.17.

Ragavaiyengar, M., (1979), Tholkappiya Porulathigara Aaraichi, Tamilsanga Vithyalayam, Madurai, p.66.

Sarala Rajagopal, (1986), Sanga Ilakkiyathil Thozhi, Olipattippakam, Chennai, p.45.

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License